

PRAHAIN.CZ

1. "Ani nevěděli, kdy zemřel." Po významném divadelním herci zůstaly jen otazníky

13.09.2023 prahain.cz - Jan Holoubek

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadla (6); moravskoslezského (5); Národního (5); divadle; divadlo; moravskoslezské; Národní; Ostrava; Ostravě; Státního; Státním

"Ani nevěděli, kdy zemřel." Po významném divadelním herci zůstaly jen otazníky

Server PrahaIN.cz zmínil v několika textech různá výročí. Zprvu jsme se věnovali hercům z období bývalého režimu, později těm novodobým. Na naši redakci se nyní telefonicky obrátil starší muž, který se představil jako Jiří.

Dotyčný nám prozradil, že se na konci sedmdesátých let pohyboval v Ostravě, kde pomáhal režiséru Janu Kačerovi. Ten na severu Moravy představil například hru *Cyrano z Bergeracu* Edmonda Rostanda nebo *Sen svatojánské noci* Williama Shakespeara.

Anglická klasika měla premiéru v roce 1976 ve **Státním divadle Ostrava**, veršované Rostandovo drama v listopadu 1977 v Krajském divadle loutek.

"Vzpomínám si na tu neopakovatelnou atmosféru, cit pro slovo Jana Kačera, úžasnou scénu i dojemné reakce publika," řekl muž s velmi výrazným hlasem. "Proč ale volám? Chtěl jsem požádat o článek. O herci a mém kamarádovi Miroslavu Olejníčkovi. Narodil se dne 3. září 1921 a měl by tak výročí. Řada divadelníků ani nevěděla, kdy zemřel. Je to hrozně smutný příběh hrozně talentovaného chlapa, poctivého a slušného člověka," řekl naší redakci.

Maxim Gorkij, *Měštáci* (1956). Foto: František Krasl. Zdroj: archiv **Národního divadla moravskoslezského**, se souhlasem

Internet mlčí

Přání jsme vyhověli.

První, kam jsme se vydali, byly otevřené zdroje na internetu. O Miroslavu Olejníčkovi se toho nikde příliš nepsalo. Zmínek bylo skutečně jen pár. Žádný životopis, žádné informace o jeho úmrtí.

Filmů, ve kterých se objevil, přitom bylo hodně. Za zmínku stojí zejména *Velká samota* z roku 1959, ve které excelovala Blanka Bohdanová po boku Václava Lohniského či Rudolfa Hrušínského. Objevil se i v *Bakalářích* nebo televizní inscenaci *Smrt a život Flinka Mizery*, kterou režíroval Alois Müller.

Olejníček se však narodil především pro prkna znamenající svět.

A proto naše další kroky směřovaly do **Národního divadla moravskoslezského**, se kterým byl jeho profesní život neodmyslitelně spjat. Díky dokumentátorce a archivářce umělecké produkce Karolíně Pečenkové se nám snad podařilo zacelit některá bílá místa Olejníčkova života.

William Shakespeare, *Jak se vám líbí* (1963). Foto: František Krasl. Zdroj: archiv **Národního divadla moravskoslezského**, se souhlasem

Poctivý služebník českého divadla

Po dokončení devítileté měšťanské školy se nejdříve vyučil soustružníkem kovů ve Zbrojovce Brno (1937-45). Kdy ho přilákala divadelní múza, nevíme, ale v roce 1949 absolvoval tehdejší Státní dramatickou konzervatoř v Brně a stal se členem brněnské činohry (1. 8. 1949 – 31. 7. 1951), kde během studií již hostoval v menších rolích v *Cyranovi z Bergeracu* (1948) a v *Černém milenci* (1948). Poté odchází do činoherního souboru **Státního divadla v Ostravě** (dnes **Národní divadlo moravskoslezské**) a zůstal mu věrný třicet let a vytvořil zde přes 120 rolí. Zemřel v Ostravě dne 5. února 1992.

"Za toto období vytvořil desítky dramatických postav, jež obdařil přímočarou výrazností, odpovídající jeho hereckému naturelu i pevnému osobnímu charakteru. Z přebohaté galerie postav Miroslava Olejníčka, v repertoáru českém i světovém, si připomeňme alespoň Bena ze *Smrti obchodního cestujícího*, Jendu z *Křišťálové noci*, Tyru z *Tylovy Drahomíry* a mohli bychom ve výčtu pokračovat až po tu poslední – ve *Verandě v lese*," stojí na smutečním oznámení, které nám poskytl archiv **Národního divadla moravskoslezského**.

"Miroslav Olejníček byl poctivým služebníkem českého divadla. Čest jeho památce," píše se na něm úplně dole.

Miroslav Olejníček (1970). Foto: František Krasl, archiv **Národního divadla moravskoslezského**, se souhlasem

[« zpět na začátek](#)

© NEWTON Media, a. s., tel.: +420 225 540 801-2, www.anopress.cz, obchod@anopress.cz

„Ani nevěděli, kdy zemřel.“ Po významném divadelním herci zůstaly jen otazníky

dnes05:24

<https://www.prahain.cz/kultura/divadlo/ani-nevedeli-kdy-zemrel-po-vyznamnem-divadelnim-herci-zustaly-jen-otazniky-14506.html>

foto: František Krasl, archiv Národního divadla moravskoslezského, se souhlasem/Z Čechovova Višňového sadu (1954)

Server PrahaIN.cz zmínil v několika textech různá výročí. Zprvu jsme se věnovali hercům z období bývalého režimu, později těm novodobým. Na naši redakci se nyní telefonicky obrátil starší muž, který se představil jako Jiří.

Dotyčný nám prozradil, že se na konci sedmdesátých let pohyboval v Ostravě, kde pomáhal režisérovi Janu Kačerovi. Ten na severu Moravy představil například hru Cyrano z Bergeracu Edmonda Rostanda nebo Sen svatojánské noci Williama Shakespeara.

Anglická klasika měla premiéru v roce 1976 ve Státním divadle Ostrava, veršované Rostandovo drama v listopadu 1977 v Krajském divadle loutek.

„Vzpomínám si na tu neopakovatelnou atmosféru, cit pro slovo Jana Kačera, úžasnou scénu i dojemné reakce publika,“ řekl muž s velmi výrazným hlasem. „Proč ale volám? Chtěl jsem požádat o článek. O herci a mém kamarádovi Miroslavu Olejníčkovi. Narodil se dne 3. září 1921 a měl by tak výročí. Řada divadelníků ani nevěděla, kdy zemřel. Je to hrozně smutný příběh hrozně talentovaného chlapa, poctivého a slušného člověka,“ řekl naší redakci.

Maxim Gorkij, Měšťáci (1956). Foto: František Krasl. Zdroj: archiv Národního divadla moravskoslezského, se souhlasem

Internet mlčí

Přání jsme vyhověli.

První, kam jsme se vydali, byly otevřené zdroje na internetu. O Miroslavu Olejníčkovi se toho nikde příliš nepsalo. Zmínek bylo skutečně jen pár. Žádný životopis, žádné informace o jeho úmrtí.

Filmů, ve kterých se objevil, přitom bylo hodně. Za zmínku stojí zejména Velká samota z roku 1959, ve které excelovala Blanka Bohdanová po boku Václava Lohniského či Rudolfa Hrušínského. Objevil se i v Bakalářích nebo televizní inscenaci Smrt a život Flinka Mizery, kterou režíroval Alois Müller.

Olejníček se však narodil především pro prkna znamenající svět.

A proto naše další kroky směřovaly do Národního divadla moravskoslezského, se kterým byl jeho profesní život neodmyslitelně spjat. Díky dokumentátorce a archivářce umělecké produkce Karolíně Pečenkové se nám snad podařilo zacelit některá bílá místa Olejníčkova života.

William Shakespeare, Jak se vám líbí (1963). Foto: František Krasl. Zdroj: archiv Národního divadla moravskoslezského, se souhlasem

Poctivý služebník českého divadla

Po dokončení devítileté měšťanské školy se nejdříve vyučil soustružníkem kovů ve Zbrojovce Brno (1937-45). Kdy ho přilákala divadelní múza, nevíme, ale v roce 1949 absolvoval tehdejší Státní dramatickou konzervatoř v Brně a stal se členem brněnské činohry (1. 8. 1949 – 31. 7. 1951), kde během studií již hostoval v menších rolích v *Cyranovi z Bergeracu* (1948) a v *Černém milenci* (1948). Poté odchází do činoherního souboru Státního divadla v Ostravě (dnes Národní divadlo moravskoslezské) a zůstal mu věrný třicet let a vytvořil zde přes 120 rolí. Zemřel v Ostravě dne 5. února 1992.

„Za toto období vytvořil desítky dramatických postav, jež obdařil přímočarou výrazností, odpovídající jeho hereckému naturelu i pevnému osobnímu charakteru. Z přebohaté galerie postav Miroslava Olejníčka, v repertoáru českém i světovém, si připomeňme alespoň Bena ze *Smrti obchodního cestujícího*, *Jendu z Křišťálové noci*, *Tyru z Tylovy Drahomíry* a mohli bychom ve výčtu pokračovat až po tu poslední – ve *Verandě v lese*,“ stojí na smutečním oznámení, které nám poskytl archiv Národního divadla moravskoslezského.

„Miroslav Olejníček byl poctivým služebníkem českého divadla. Čest jeho památce,“ píše se na něm úplně dole.

Miroslav Olejníček (1970). Foto: František Krasl, archiv Národního divadla moravskoslezského, se souhlasem

autor: [Jan Holoubek](#)